

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5C/199/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615208255
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mikuláš Géczi
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2017:6615208255.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Mikulášom Géczim v spore žalobkyne D. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, štátnej občianky SR, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o. so sídlom Y., Y. XX, IČO: 47 234 466, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom H., C. XX, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie sumy 2.826,-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 2.826,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.826,-eur od 22.05.2015 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 2.826,-eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania počnúc od 22.05.2015 do zaplatenia.

2. Uviedla, že zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretou medzi ňou a žalovaným dňa 09.11.2011 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 800,-eur. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 772,-eur označená ako „príslušný poplatok“, ktorú sa zaviazala zaplatiť v 12 mesačných splátkach počnúc dňom 08.12.2011. Žalobkyňa použila poskytnutý úver na osobné potreby. Ročný úrok tak predstavuje viac ako 96 %.

3. Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi ňou a žalovaným dňa 19.12.2011 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 350,-eur. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 350,-eur označená ako „príslušný poplatok“, ktorú sa zaviazala zaplatiť v 10 mesačných splátkach počnúc dňom 08.01.2012. Žalobkyňa použila poskytnutý úver na osobné potreby. Ročný úrok tak predstavuje viac ako 110 %.

4. Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi ňou a žalovaným dňa 23.12.2012 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 1.600,-eur. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 1.544,-eur označená ako „príslušný poplatok“, ktorú sa zaviazala zaplatiť v 12 mesačných splátkach počnúc dňom 25.09.2012. Žalobkyňa použila poskytnutý úver na osobné potreby. Ročný úrok tak predstavuje viac ako 96 %.

5. Poukázala na ustanovenia § 39, § 41, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 6, § 54 ods. 1, 2 a § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

6. Vzhľadom na povahu a obsah uzavretej zmluvy mala žalobkyňa za to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu nakoľko pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa považovala výšku dohodnutej odplaty za poskytnutý úver/pôžičku za neplatný právny úkon pre jej priamy rozpor so zákonom (§ 39 a 53 ods. 6 OZ).

7. Žalobkyňa uvedením do omylu zo strany žalovaného uhradila na jeho účet sumu vo výške:
- 725,- eur zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, istina 350,- eur, preplatok 375,- eur
- 1.617,- eur zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, istina 800,- eur, preplatok 817,- eur
- 3.234,- eur zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, istina 1.600,- eur, preplatok 1.634,- eur
tzn. v súhrne o 2.826,- eur viac než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 2.826,-eur tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného podľa § 451 ods. 1, 2 a § 456 Občianskeho zákonníka.

8. Vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného zdôvodnila aj tou skutočnosťou, že v zmysle ustanovení § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. f/, i/, j/, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. absencia podstatných obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve, a to druhu spotrebiteľského úveru, doby trvania zmluvy, úrokovej sadzby, termínu konečnej splatnosti úveru a ročnej percentuálnej miere nákladov má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutých úverov, a teda žalovaný mal na základe poskytnutých úverov nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky vo výške 2.750,- eur (350,-eur zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, 1.600,-eur zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX a 800,-eur zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX). Preto aj v prípade, ak by súd nepovažoval dohodu o odplate za neplatný právny úkon (podľa čl. II tohto návrhu) nemal žalovaný nárok na úroky a poplatky v zmluve označené ako odplata.

9. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný do podania žaloby na súd ani napriek výzve žalobkyne dlžnú sumu nevrátil, uplatnila si žalobkyňa okrem zaplatenia dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Žalovaný doručil súdu dňa 15.06.2015 vyjadrenie, v ktorom poukázal na skutočnosť, že predmetné zmluvy o úvere uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným nemožno považovať za zmluvy spotrebiteľské a to z dôvodu, že boli poskytnuté na účel výkonu podnikania a teda sa nejedná o zmluvy medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Pri oboch zmluvách žalobkyňa vystupovala a uzatvorila zmluvy ako fyzická osoba - podnikateľ, nakoľko v nich uviedla svoje IČO: 37 325 795. Preto nie je možné aplikovať na predmetné zmluvy o úvere ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, keďže o spotrebiteľa v týchto prípadoch nejde. Zmluvy sa podľa žalovaného posudzujú podľa Obchodného zákonníka, nakoľko boli uzatvorené medzi dvoma podnikateľskými subjektmi. Preto bol žalovaný toho názoru, že žalobkyňou predložené zmluvy o úvere nie sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere uzatvorenými v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., účinného v čase uzatvorenia zmluvy, ale zmluvami o úvere uzatvorenými v zmysle Obchodného zákonníka, o čom sa zmluvné strany dohodli. V prípade postavenia žalovaného je podľa neho potrebné akcentovať aj jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s dlžníkom vstupoval. Nakoľko dlžník nemienil použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľom. Žalovaný bol taktiež toho názoru, že zo zmlúv o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretých zmlúv o úvere, ktoré neboli nikdy právoplatne vyhlásené za neplatné, rovnako tak právny dôvod na plnenie zo zmluvy o úvere nikdy neodpadol. A majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Poplatok za poskytnutie úveru nie je podľa žalovaného neprimerane vysoký ani v jednej z troch zmlúv vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania ako podnikateľské náklady sú rozdielne vyššie oproti bankám. V čase uzatvorenia zmluvy o úvere žalobkyňou príslušný poplatok vyhovoval, keďže voči jeho výške nič nenamietala. Čo sa týka príslušného poplatku, tento v jednej tretine predstavuje úrok v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a v dvoch tretinách náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou. Ak by súd v konečnom dôsledku posúdil predmetnú zmluvu ako spotrebiteľskú, žalovaný poukázal na dôvodovú správu k zákone o spotrebiteľských úveroch, kde úrok a poplatok za spracovanie zmluvy označuje za odplatu za poskytnutie úveru. Môže teda ísť o cenu plnenia, ktorá nemôže byť neprijateľnou podmienkou v zmysle Občianskeho zákonníka, v prípade ak by síce nešlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ale by išlo o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle Občianskeho zákonníka. Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

11. Vo vyjadrení zo dňa 30.07.2015 súdu doručenom dňa 03.08.2015 žalobkyňa s tvrdením žalovaného o nemožnosti podriadenia zmlúv o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 09.11.2011, č. XXXXXXXXXX zo dňa 19.12.2011 a č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.08.2012 pod právny režim spotrebiteľských zmlúv upravených v Občianskom zákonníku a v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch z dôvodu, že žalobkyňa má v predmetnom spore postavenie podnikateľa, nesúhlasila. Zdôraznila, že bežnou praxou žalovaného pri uzatváraní obdobných úverových zmlúv je snaha označiť povinného ako podnikateľský subjekt, a ak to nie je možné (ak povinný nemá podnikateľské oprávnenie), účelovo zaškrtnúť políčko určujúce účel použitia finančných prostriedkov za účelom zamestnania, resp. povolania, aby došlo k vylúčeniu aplikácie právnych predpisov určených na ochranu spotrebiteľa. Pokiaľ ide o osobitný podpis žalobkyne, ktorý mal vyjadriť jej súhlas s účelom použitia finančných prostriedkov uvedeným žalovaným v zmluve, žalovaná uviedla, že ako spotrebiteľ absolútne nemala ani nemohla mať vedomosť o tom, aké právne následky pre ňu môže mať podpísanie žalovaným predformulovaného vyhlásenia týkajúceho sa údajného použitia finančných prostriedkov, ktoré sa navyše nachádza v časti, kde vyžadovaný podpis spotrebiteľa evokuje jeho súhlas s výškou poskytnutého úveru a výškou jednotlivých splátok. Preto je podľa nej nevyhnutné účel použitia poskytnutých finančných prostriedkov skúmať z objektívneho hľadiska. Žalobkyňa mala preto za preukázané, že zmluvný vzťah medzi ňou a žalovaným založený zmluvou o úvere je vzťahom spotrebiteľským, čo podľa nej možno vyvodiť aj z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07 ktorý konštatoval, že " ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil", t.j. v prejednávacom prípade v neprospech oprávneného.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd rozsudkom č. k. 5C/199/2016-63 zo dňa 11.09.2015 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.826,-eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy bezdôvodného obohatenia od 22.05.2015 do zaplatenia a nahradiť žalobkyni trovy právneho zastúpenia vo výške 701,24 eur. Zároveň ho zaviazal na úhradu súdneho poplatku zo žaloby v sume 169,50 eur. Súd v rozsudku konštatoval existenciu záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia medzi stranami sporu pri splnení všetkých pojmových znakov tohto právneho inštitútu. S/d mal za to, že výška bezdôvodného obohatenia je objektívne merateľná v peniazoch na strane žalovaného, pričom k získaniu majetkového prospechu na jeho strane došlo na základe právnych skutočností uvedených v ustanovení § 451 odsek 2 Občianskeho zákonníka, okrem iného plnením bez právneho dôvodu. Ďalej bol preukázaný vznik majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch na strane žalobkyne, pričom majetková ujma na jej strane zodpovedá bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Žalobkyňa platila úroky a poplatky zo zmlúv o úvere, ktoré uzavrela so žalovaným, hoci taká povinnosť jej nevznikla, pretože úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov zo zákonných dôvodov. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania nároku žalobkyne z bezdôvodného obohatenia, súd určil pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty žalobkyne deň 18.05.2015, keď vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia. Skúmaním okolností uzavretia zmlúv o úvere stranami sporu súd zároveň dospel k záveru, že na strane žalovaného ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Tento záver súdu vyplynul najmä z tej okolnosti, že žalovaný aktívne podniká v oblasti poskytovania úverov a to poskytovaním úverov z vlastných zdrojov od roku 2001. Už zákon č. 258/2001 Z. z. vo svojom ustanovení § 4 písm. g) zakotvil povinnosť uvádzať v zmluvách ročnú percentuálnu mieru nákladov. Strany sporu uzavreli úverové zmluvy v dňoch 09.11.2011, 19.12.2011 a 23.12.2012. Pokiaľ žalovaný pri uzatváraní úverových zmlúv počas tejto doby 10 rokov obchádzal zákonnú povinnosť zakotvenú v zákone, je nevyhnutné hodnotiť jeho konania ako úmyselné konanie smerujúce k získaniu bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Úverové zmluvy predkladané žalovaným dlžníkom boli vždy pripravené a vopred formulované žalovaným bez možnosti dlžníkov ovplyvniť ich obsah. Z obsahu týchto zmlúv vyplýva, že sú zamerané jednostranne v prospech posilnenia právneho postavenia žalovaného a získania bezdôvodného obohatenia. Neuvedením úrokovej sadzby, ročnej percentuálnej miery nákladov žalovaný nepochybne sledoval úmysel sťažiť dlžníkom schopnosť orientovať sa v otázke výhodnosti a nevýhodnosti poskytnutého úveru. Preto mal súd za to, že na strane žalovaného ide o úmyselné získanie bezdôvodného obohatenia, na ktoré sa viaže objektívna 10 ročná premlčacia doba, ktorá v čase podania návrhu neuplynula. Z týchto dôvodov súd žalobe žalobkyne voči žalovanému v celom rozsahu vyhovel.

13. Proti rozsudku podal žalovaný dňa 06.10.2015 odvolanie, v ktorom namietal, že pri všetkých troch zmluvách žalovaná vystupovala a zmluvu uzavrela ako dlžníčka, ako fyzická osoba - podnikateľ s uvedením identifikačného čísla organizácie, nie je preto možné aplikovať na zmluvy o úvere ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, keďže o spotrebiteľa nejde. Zmluvy sa posudzujú podľa Obchodného zákonníka.

Úver si dlžník vzal za účelom podnikania, čím bol vyňatý spod pozitívneho vymedzenia pojmu spotrebiteľ. O spotrebiteľa ide iba v prípade, ak si vzal úver na osobnú potrebu a nie na účely podnikania, povolania, či zamestnania. Výška úrokov nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere uzavretej podľa Obchodného zákonníka. Všeobecné určenie neplatnosti zmluvy tak, ako určil súd prvej inštancie, je v hrubom rozpore s právami veriteľa. Namietal, že rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný a žalovanému v zmysle §-u 221 ods. 1 písm. f) došlo k odopretiu možnosti konať pred súdom, pre nedostatočné odôvodnenie rozsudku je rozsudok súdu nepreskúmateľný poukazom na v tom čase platné ust. §-u 157 ods. 2 OSP. Bol toho názoru, že so zmlúv o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon, žalobca plnil na základe platne uzavretých zmlúv o úvere, rovnako právny dôvod na plnenie zo zmluvy o úvere neodpadol a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Žalovaný vzniesol námietku premlčania s poukazom na to, že návrh na začatie konania bol podaný 01. 06. 2015, a teda v predmetnom prípade došlo k uplynutiu trojročnej premlčacej lehoty, konkrétne v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX je premlčaná suma vo výške 801,- Eur a v zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX suma vo výške 385,- Eur. Vo vzťahu k posúdeniu námietky premlčania rozhodnutie súd podľa žalovaného dostatočne neodôvodnil, a preto nie je možné, aby žalovaný zaujal k týmto záverom stanovisko. Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Mala za to, že zmluvy o úvere majú spotrebiteľský charakter, zmluvy je nutné posúdiť v závislosti od obsahu a objektívneho posúdenia postavenia zmluvných strán. Tvrdenie žalovaného, že žalobkyni poskytnuté finančné prostriedky slúžili na účel jej podnikania, je zavádzajúce a účelové. Bežnou praxou žalovaného pri uzatváraní obdobných úverových zmlúv je označiť povinného ako podnikateľský subjekt, a ak to nie je možné (v prípade, ak povinný nemá žiadne podnikateľské oprávnenie) účelovo zaškrtnúť políčko určujúce použitie finančných prostriedkov za účelom zamestnania, resp. povolania, aby došlo k vylúčeniu aplikácie právnych predpisov určených na ochranu spotrebiteľa. S poukazom na ust. §-u 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv použiť výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Poukázala na to, že žalobkyňa bola označená jednak rodným číslom, číslom občianskeho preukazu, ako aj trvalým bydliskom a zároveň aj identifikačným číslom organizácie, pričom poukázala na rozhodnutia krajských súdov, ako súdov odvolacích, ako aj nález ústavného súdu sp. zn. I.ÚS 243/07, v ktorom ústavný súd konštatoval, že „ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým, vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil“, t. j. v predmetnom prípade v neprospech žalovaného. K námietke premlčania uviedla, že podľa jej názoru ide o úmyselné bezdôvodné obohatenia na strane žalovaného, predmetné zmluvy boli uzavreté takmer po desiatich rokoch podnikania žalobcu v oblasti poskytovania úveru, kedy po celý čas platila zákonná, nevyvrátiteľná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutých úverov v prípade absencie RPMN. Dlhodobé ignorovanie tejto zákonnej povinnosti uvádzať RPMN je podľa žalobkyne nevyhnutné hodnotiť konanie žalovaného ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, pričom poukázala na rôzne rozhodnutia okresných súdov, ako aj krajských súdov, ako súdov odvolacích. Poukázala aj na rozsudok NS ČR sp. zn. 33Odo/398/2002. Výklad podľa ktorého, ak nebankový subjekt, ktorý dlhodobo extrémne nadsadzuje úroky ako odplatu vo formulárových zmluvách, ktoré sám pripravuje, nekoná úmyselne, protizákonne by viedol k nelegitímnej ochrane silnejšej zmluvnej strany. Nestotožnila sa s tvrdením žalovaného v odvolaní, že napadnuté rozhodnutie je nedostatočne odôvodnené a nepreskúmateľné.

15. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14Co/224/2016-134 zo dňa 28.03.2017 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v rozhodnutí uviedol, že súd prvej inštancie (vychádzajúc z odôvodnenia rozhodnutia) sa náležite vysporiadal s otázkou právneho postavenia žalobkyne pri uzatváraní všetkých troch zmlúv a dospel k správne nález, že žalobkyňa so žalovaným uzatvorila všetky tri zmluvy v právnom postavení spotrebiteľa. Súdom prvej inštancie na základe dostatočne vykonaného dokazovania, a to jednak zmluvami o úvere, ako aj výsluchom strany sporu - žalobkyne, správne posúdil postavenie žalobkyne ako spotrebiteľa. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie uviedol, že v písomných zmluvách o úvere je žalobkyňa ako dlžníčka označená aj identifikačným číslom organizácie, avšak je označená aj ako fyzická osoba rodným číslom, teda zo zmlúv o úvere nemožno nepochybne konštatovať, že zmluvu uzatvárala žalobkyňa ako podnikateľský subjekt a finančné prostriedky mali slúžiť podnikateľskej činnosti žalobkyne, ktorá skutočnosť bola spochybnená výpoveďou žalobkyne v konaní pred súdom prvej

inštancie, ktorá vypovedala, že finančné prostriedky neboli poskytnuté a ani neboli použité na účel podnikania, ale pre osobnú potrebu žalobkyne, na údržbu a opravy rodinného domu, v ktorom sama býva. Na základe uvedeného mal aj odvolací súd za to, že medzi stranami sporu bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa ust. §-u 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto je potrebné na tento právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva vrátane ust. §-u 9 ods. 2 a §-u 11 ods. 11 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom v tomto smere poukázal na rozporuplnosť odôvodnenia súdu prvej inštancie, keď tento v odôvodnení rozhodnutia poukazoval aj na ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z., ktorá právna norma však nebola platná ani účinná v čase uzatvárania hore uvedených zmlúv o úvere. S odôvodnenia rozhodnutia potom nie je jednoznačne zrejmé, na základe ktorého právneho predpisu (zákona č. 258/2001 Z. z. alebo zákona č. 129/2010 Z. z.) súd prvej inštancie zmluvy o úvere posudzoval. Táto nejednoznačnosť spôsobila nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorú namietal aj žalovaný.

16. K ďalšej odvolacej námietke žalovaného uplatnenej v odvolaní, pokiaľ tvrdil, že všeobecné určenie neplatnosti zmluvy tak, ako určil súd prvej inštancie, je v hrubom rozpore s právami veriteľa, odvolací súd uviedol, že vychádzajúc s odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý síce citoval ust. §-u 39 Občianskeho zákonníka, avšak z textu odôvodnenia je nepochybné, že súd nepovažoval zmluvy o úvere ako celok za neplatné, za neplatné považoval iba neprimeranú výšku dohodnutých ročných úrokov v zmluvách pre rozpor s dobrými mravmi, keď mal za to, že výška úrokov dohodnutá v jednotlivých zmluvách sa pohybovala od 96 % ročne po 110 % ročne, pričom z kontextu celého odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie dohodnutý poplatok považoval za úroky. Je však bez pochyby, že súd prvej inštancie zmluvy o úvere nepovažoval za neplatné ako celok, považoval ich len za bezúročné a bez poplatkov a z týchto dôvodov dospel k názoru, že žalobkyňa bola povinná žalobcovi zaplatiť iba sumu poskytnutého úveru.

17. Žalovaný vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania mal za to, že došlo k uplynutiu trojročnej premlčacej lehoty pri zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX vo výške 801,- Eur a pri zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX vo výške 385,- Eur, pričom zároveň namietal, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania nie dostatočne odôvodnil, a preto nemôže žalovaný k záverom súdu prvej inštancie zaujať stanovisko. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné posudzovať s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania uplatnený nárok zo strany žalobkyne ako nárok z titulu bezdôvodného obohatenia v zmysle §-u 107 Občianskeho zákonníka, je preto potrebné prisvedčiť záveru súdu prvej inštancie, že u žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle §-u 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, a teda žalobkyňa plnila bez právneho dôvodu sumy prevyšujúce poskytnutý úver. Odôvodnenie súdu prvej inštancie vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného je však podľa odvolacieho súdu nepreskúmateľné. Preto mal odvolací súd za to, že rozsudok súdu prvej inštancie nespĺňa všetky náležitosti v zmysle ust. §-u 157 ods. 2 OSP (platného a účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie), ktorá skutočnosť zakladá nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie, čo je potrebné považovať za nesprávny procesný postup, ktorým súd znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné právo v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, keďže odvolací súd nemôže nahrádzať dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré s prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania mali byť dostatočne, presvedčivo formulované v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie.

18. Odvolací súd predovšetkým poukázal na to, že preskúmaním obsahu spisu, vrátane odôvodnenia rozhodnutia súdu, nemožno žiadnym spôsobom ustáliť, akým spôsobom a na základe čoho dospel súd prvej inštancie k tvrdeniu uvedenému v odôvodnení rozhodnutia, že žalobkyňa sa dozvedela o získaní bezdôvodného obohatenia na jej úkor dňa 18. 05. 2015, keď vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže tomuto záveru súdu prvej inštancie nesvedčí žiaden dôkaz, ktorý by bol obsahom spisu. Odvolací súd poukázal na to, že hoci žalobkyňa bola v konaní pred súdom prvej inštancie vypočutá, k otázke, kedy sa dozvedela o získaní bezdôvodného obohatenia, sa žiadnym spôsobom nevyjadrila a ani z obsahu spisu nevyplýva, kedy sa dozvedela o tom, že žalovaný sa na jej úkor obohatil; rozhodne nemožno považovať za smerodajnú pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty v zmysle §-u 107 ods. 1 OSP výzvu datovanú dňom 18. 05. 2015, ktorou žalobkyňa vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia. Keďže v konaní pred súdom nebolo bez pochyb preukázané, kedy sa žalobkyňa dozvedela, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil, nemohol súd prvej inštancie ani riadne ustáliť začiatok subjektívnej premlčacej lehoty v zmysle §-u 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu k posúdeniu objektívnej premlčacej lehoty v zmysle §-u 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka súdom prvej inštancie, keď súd prvej inštancie mal za to, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčuje v lehote desať rokov odo dňa,

keď k nemu došlo, keďže mal za to, že u žalovaného ide o úmyselné bezdôvodné obohatenia, odvolací súd uviedol, že úmysel, či už priamy alebo nepriamy, musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nepostačuje, ak bolo bezdôvodné obohatenie získané neúmyselne a ak následne by si ho príjemca úmyselne ponechal. Občiansky zákonník napriek tomu, že má vo svojich ustanoveniach vymedzené úmyselné bezdôvodné obohatenie, podstatu úmyselného konania nevymedzuje. Pri skúmaní úmyslu konajúcej osoby sa preto vychádza z právnej úpravy zavinenia obsiahnutej v trestnom práve. Zavinenie podľa §-u 15 Trestného zákona je vybudované na dvoch zložkách - vedomostnej a vôľovej. Podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy alebo nepriamy. O priamy úmysel pri bezdôvodnom obohatení podľa Občianskeho zákonníka ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie súčasne, že ho získať chcel (prítomnosť vedomostnej i vôľovej zložky). O nepriamy úmysel ide, ak ten, kto sa na úkor iného obohatil, vedel, že svojím konaním môže získať bezdôvodné obohatenie, a pre prípad, že sa tak stane, bol s takýmto následkom uzrozumený. Odvolací súd uviedol, že na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, resp. jej vedomosť, že viaceré nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv súdom vyhlásené za neplatné, prípadne úvery poskytnuté spotrebiteľom považované za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórnych zákonných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pre možnosť súdu konštatovať vedomostnú zložku úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohacovať je potrebné v každom jednotlivom konkrétnom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia konkrétnej úverovej zmluvy s konkrétnymi zmluvnými stranami preukázať, že žalovaný ako úverový veriteľ v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel, alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje na úkor dlžníka. S prihliadnutím na hore uvedené mal odvolací súd za to, že pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že na strane žalovaného ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie a tento záver odvodil len z okolností, že žalovaný aktívne podniká v oblasti poskytovania úverov od roku 2001, a pokiaľ pri uzatváraní úverových zmlúv obchádzal zákonnú povinnosť zakotvenú v zákone (súd prvej inštancie citoval zákon č. 258/2001 - § 4 písm. g/) a ustálil z týchto dôvodov, že jeho konanie je úmyselným konaním smerujúcim k získaniu bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, je takýto záver predčasný. Z predložených zmlúv o úvere je nepochybné, že strany sporu uzavreli zmluvy označené ako zmluvy o úvere a je nepochybné, že žalovaný chcel získať odplatu vo forme paušálneho poplatku, avšak táto skutočnosť sama o sebe nedokazuje úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne. V prejednávaní veci žalobkyňa žiadnym relevantným spôsobom nepreukázala, že by v čase uzavretia úverových zmlúv existoval úmysel žalovaného, a že tento smeroval k bezdôvodnému obohacovaniu sa. Podľa názoru odvolacieho súdu s prihliadnutím na doteraz vykonané dokazovanie na prejednávanú vec je potrebné aplikovať ust. §-u 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, pričom sa jedná o objektívnu lehotu, ktorá začína plynúť odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo.

19. Preto odvolací súd uložil súdu prvej inštancie v ďalšom konaní postupovať v súlade s ust. §-u 220 ods. 2 CSP, rozhodnutie odôvodniť tak, aby netrpelo vadou nepreskúmateľnosti. Jednoznačne vymedziť právne normy, podľa ktorých právne vec posúdil (či zákon č. 258/2001 Z. z. alebo zákon č. 129/2010 Z. z.), zistiť všetky rozhodné skutočnosti potrebné pre ustálenie počiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty v zmysle §-u 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom keďže sa jedná o spotrebiteľský spor, súd v zmysle §-u 295 CSP môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a súd aj bez návrhu obstará, alebo zabezpečí taký dôkaz vo vzťahu k subjektívnej a objektívnej premlčacej dobe v zmysle §-u 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak žalobkyňa nepreukáže náležitým spôsobom, že u žalovaného už v čase uzavretia úverových zmlúv existoval úmysel bezdôvodne sa obohatiť a tento smeroval k bezdôvodnému obohacovaniu sa, posúdi vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného s prihliadnutím na trojročnú objektívnu premlčaciu lehotu v zmysle §-u 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

20. Súd vytyčil termín pojednávania na 16.06.2017, zástupca žalobkyne bol na pojednávaní prítomný osobne, doručenie predvolania mal vykázané dňa 09.05.2017. Žalovaný na pojednávaní nebol prítomný, doručenie predvolania mal vykázané dňa 09.05.2017, svoju neúčast na pojednávaní ospravedlnil listom zo dňa 12.06.2017, zároveň súhlasil s prejednaním veci a rozhodnutím v jeho neprítomnosti. Preto súd v súlade s § 180 CSP nariadil pojednávanie v neprítomnosti žalovaného.

21. Súd vykonal dokazovanie výsluchom zástupcu žalobkyne, prečítaním žaloby zo dňa 01.06.2015, zmluvy o úvere zo dňa 19.12.2011, zmluvy o úvere zo dňa 19.08.2012, zmluvy o úvere zo

dňa 09.11.2011, výzvy na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu zo dňa 18.05.2015, plnomocenstva zo dňa 06.04.2015, vyjadrenia žalovaného zo dňa 15.06.2015, oznámenia advokáta žalobcu zo dňa 02.07.2015, vyjadrenia žalobcu k vyjadreniu žalovaného zo dňa 03.08.2015, vyčíslenia trov konania žalobcu zo dňa 25.08.2015, rozsudku č.k. 5C/199/2015-63 zo dňa 11.09.2015, odvolania žalovaného zo dňa 06.10.2015, vyjadrenia žalobcu k odvolaniu žalovaného zo dňa 15.01.2016, uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/224/2016-134 zo dňa 28.03.2017 a zistil nasledovný skutkový stav:

22. Dňa 19.12.2011 medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX, kde žalobkyňa ako dlžník si požičala od žalovaného ako veriteľa sumu 350,-eur. Zo zmluvy o úvere (č. I. 3 spisu) je zrejmé, že predmetnou zmluva bola uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníkom, kde v prvom rámcčku je uvedená ako živnostníčka pod obchodným menom D. G. s príslušným IČO-m: XX XXX XXX a v treťom rámcčku je uvedená ako fyzická osoba s rodným číslom XXXXXX/XXX. V druhom rámcčku zmluvy je uvedené, že veriteľ je oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 350,-eur a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 300,-eur, spolu 650,-eur v 10 mesačných splátkach po 65,-eur počnúc dňom 08.01.2012. Zároveň svojim podpisom mala žalobkyňa prehlásiť, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. V poslednom rámcčku zmluvy je uvedené, že žalobkyňa ako dlžník svojim podpisom potvrdzuje prevzatie peňažnej hotovosti uvedenej v zmluve.

23. Dňa 23.12.2012 medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX, kde žalobkyňa ako dlžník si požičala od žalovaného ako veriteľa sumu 1.600,-eur. Zo zmluvy o úvere (č. I. 4 spisu) je zrejmé, že predmetná zmluva bola uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníkom, kde v prvom rámcčku je uvedená ako živnostníčka pod obchodným menom D. G. s príslušným IČO-m: XX XXX XXX a v treťom rámcčku je uvedená ako fyzická osoba s rodným číslom XXXXXX/XXX. V druhom rámcčku zmluvy je uvedené, že veriteľ je oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 1.600,-eur a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 1.544,-eur, spolu 3.144,-eur v 12 mesačných splátkach po 262,-eur počnúc dňom 25.09.2012. Zároveň svojim podpisom mala žalobkyňa prehlásiť, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. V poslednom rámcčku zmluvy je uvedené, že žalobkyňa ako dlžník svojim podpisom potvrdzuje prevzatie peňažnej hotovosti uvedenej v zmluve.

24. Dňa 09.11.2011 medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX, kde žalobkyňa ako dlžník si požičala od žalovaného ako veriteľa sumu 800,-eur. Zo zmluvy o úvere (č. I. 5 spisu) je zrejmé, že predmetná zmluva bola uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníkom, kde v prvom rámcčku je uvedená ako živnostníčka pod obchodným menom D. G. s príslušným IČO-m: XX XXX XXX a v treťom rámcčku je uvedená ako fyzická osoba s rodným číslom XXXXXX/XXX. V druhom rámcčku zmluvy je uvedené, že veriteľ je oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 800,-eur a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 772,-eur, spolu 1.572,-eur v 12 mesačných splátkach po 131,-eur počnúc dňom 08.12.2011. Zároveň svojim podpisom mala žalobkyňa prehlásiť, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. V poslednom rámcčku zmluvy je uvedené, že žalobkyňa ako dlžník svojim podpisom potvrdzuje prevzatie peňažnej hotovosti uvedenej v zmluve.

25. Z titulu uzavretej zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX žalobkyňa listinným dôkazom označeným ako „splátky a pokuty“ preukázala, že z poskytnutého úveru 350,-eur žalovanému zaplatila poslednou splátkou uskutočnenou dňa 27.08.2012 sumu 725,-eur (č. I. 3 z opaku), z listinného dôkazu predloženého žalobkyňou mal súd preukázané, že z titulu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver 1.600,-eur, žalovanému zaplatila poslednou splátkou uskutočnenou dňa 06.06.2013 sumu 3.234,-eur (č. I. 5 z opaku) a z listinného dôkazu predloženého žalobkyňou mal súd preukázané, že z titulu zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver 800,-eur, žalovanému zaplatila poslednou splátkou uskutočnenou dňa 23.08.2012 sumu 1.617,-eur (č. I. 6 z opaku).

26. Z výpisu živnostenského registra súdom je preukázané, že v období uzatvárania zmlúv o úvere, ktoré sú predmetom sporu žalobkyňa mala predmet podnikania poskytovať krátkodobej pomoci pri opatere detí a starších osôb.

27. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ,

použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

31. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

32. Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá veta, ods.2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

33. Tým je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z. v zmysle zákona č. 586/2008 Z. z., ktorým došlo k zmene Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. (ďalej len „NV č. 87/1995 Z. z.“). Podľa § 3 ods. 1 NV č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

34. Podľa § 10c Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

35. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

36. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., účinný ku dňu 09.11.2011, 19.12.2011, 23.12.2012 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

37. Podľa § 2 písm. a/, b/ d/, zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

38. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

39. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatváraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

40. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

41. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že vzťah založený zmluvami o úvere medzi stranami sporu je vzťahom spotrebiteľským. Správnosť uvedeného záveru potvrdil aj odvolací súd v uznesení č. k. 14Co/224/2016-134 zo dňa 28.03.2017. Preto sa súd k rozboru spotrebiteľského charakteru zmluvy o úvere pri dvojito označení dlžníka nevracal a zaoberal sa priamo prvou vytýkanou vadou pôvodného konania a rozhodnutia súdu prvej inštancie, a to posúdením predmetných zmlúv o úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predmetných zmlúv o úvere, t. j. zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia jednotlivých zmlúv.

42. Preskúmaním obsahu zmlúv o úvere uzavretých stranami sporu súd dospel k záveru, že zmluvy neobsahujú zákonom vyžadované náležitosti podľa citovaných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z., a to konkrétne v nich absentuje výška úrokovej sadzby úveru vyžadovaná ust. § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z., výška RPMN vyžadovaná ust. § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru vyžadovaný ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. Rovnako v nich absentuje aj výška, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov ako aj prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom - náležitosť zmluvy vyžadovaná ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z..

43. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. potrebné predmetné zmluvy o úvere považovať za bezúročné a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu žalobkyni vznikla povinnosť vrátiť žalovanému len istinu poskytnutého úveru bez úrokov a bez poplatkov, čo znamená, že z titulu zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 19.12.2011 vznikla žalobkyni povinnosť vrátiť žalovanému sumu 350,-eur, pričom vrátila sumu 725,-eur (viď č. I. 3 z opaku), čím jej vznikol preplatok 375,-eur. Z titulu zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 23.12.2012 vznikla žalobkyni povinnosť vrátiť žalovanému sumu 1.600,-eur, pričom vrátila 3.234,-eur (viď č. I. 4 z opaku), čím jej vznikol preplatok 1.634,-eur. Z titulu zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 09.11.2011 vznikla žalobkyni povinnosť vrátiť žalovanému sumu 800,-eur, pričom vrátila 1.617,-eur (viď č. I. 5 z opaku), čím jej vznikol preplatok 817,-eur

44. Súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. vyhodnotil uvedené zmluvy o úvere ako bezúročné a bez poplatkové. Na základe vyššie uvedených skutočností mal súd za to, že preplatenie úverov a poplatkov žalobkyňou žalovanému o sumu 2.826,-eur predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný žalobkyni vydať, nakoľko ide o majetkový prospech, ktorý získal plnením bez právneho dôvodu (uvedená suma predstavuje príslušný poplatok, ktorý podľa vyjadrenia žalovaného v 1/3-ine pozostáva z úroku a v 2/3-inách z nákladov na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou - viď vyjadrenie žalovaného č. I. 16 spisu).

45. Ďalej sa súd zaoberal zo strany žalovaného vznesenou námietkou premlčania uplatneného nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia.

46. Podľa ust. § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

47. Odvolací súd sa v uznesení č. k. 14Co/224/2016-134 zo dňa 28.03.2017 nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že právo žalobkyne na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa nepremičalo, nakoľko jej neuplynula 10-ročná premlčacia lehota. V desaťročnej lehote sa právo na

vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí vtedy, keď bezdôvodné obohatenie bolo získané úmyselne. Odvolací súd mal za to, že úmysel (či už priamy alebo nepriamy) musí smerovať k bezdôvodnému obohacovaniu sa a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nestačí, aby povinný získal bezdôvodné obohatenie neúmyselne, a potom by si ho úmyselne ponechal. Preto mal za to, že podmienky na uplatnenie 10-ročnej premlčaciu lehotu nie sú splnené, a teda v predmetnom prípade platí 3-ročná objektívna premlčacia lehota aj v prípade, keď povinný získanie bezdôvodného obohatenia vôbec nezavinil, keďže zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je zodpovednosťou objektívnou (viď nálezy Ústavného súdu SR z 26. 04. 2013, č. k. IV.ÚS 554/2012-35) a predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol (viď napríklad rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33/Odo/882/2006 z 24. 06. 2008). Tým, že žalovaný neuviedol výšku úrokovej sadzby úveru, RPMN a termín konečnej splatnosti úveru priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, nemožno dospieť k právnomu záveru, že žalovaný mal vedieť, že nebude môcť od žalobcu ako dlžníka žiadať úrok z úveru, prípadne iné poplatky. Ak žalovaný kalkuluje s tým, že v prípade neplnenia si povinností žalobkyňou, bude môcť od nej žiadať aj iné plnenie než istinu, resp. jej splátky, neznamená to, že má úmysel sa bezdôvodne obohacovať. Rozhodnutia iných všeobecných súdov, na ktoré poukazovala žalobkyňa v konaní, nie sú pre súd prvej inštancie záväzné, navyše sa s uvedenou argumentáciou nestotožnil ani odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení.

48. Keďže k premlčaniu práva žalobkyne nedošlo v 10 ročnej lehote, súd posudzoval, či nedošlo k premlčaniu práva žalobkyne v 2-ročnej subjektívnej, prípadne v 3-ročnej objektívnej lehote a dospel k záveru, že k premlčaniu práva nedošlo ani v tejto lehote.

49. Podľa citovaného ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohacovaniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd mal v konaní preukázané, že žalobkyňa splácala poskytnuté úvery riadne až do ich úplného zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach s tým, že posledný z poskytnutých úverov splatila dňa 06.06.2013. Pokiaľ by žalobkyňa v čase splácania úverov vedela o ich bezúročnosti a bezpoplatkovosti, splatila by žalovanému len jemu prislúchajúce istiny úverov a zvyšné poplatky by mu dobrovoľne neuhradila. Preto mal súd za to, že žalobkyňa sa o preplatení úverov o príslušné poplatky, a teda o bezdôvodnom obohacovaní žalovaného na jej úkor dozvedela najskôr po dátume 06.06.2013, kedy došlo k uhradeniu posledného z poskytnutých úverov. Keďže návrh na začatie konania bol podaný na súde dňa 01.06.2015, bol podaný v 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehote.

50. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa najneskôr premlčí za 3 roky (pokiaľ nejde o úmyselné bezdôvodné obohatenie), keď k nemu došlo. V konaní nebolo sporným, že žalovaný poskytol žalobkyňi titulom úverov v období od 09.11.2011 do 23.12.2012 sumu 2.750,-eur, pričom prijal od nej za uvedené obdobie sumu 5.576,-eur. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok (ako je tomu v súdnej veci), premlčacie lehoty začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa. V súdnej veci tak nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok (zo zmluvy o úvere), a preto premlčacia doba môže začať plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa, k čomu v predmetnom spore došlo pri zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX až dňa 27.08.2012, t. j. 3-ročná objektívna premlčacia doba uplynula dňa 27.08.2015, pri zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX dňa 23.08.2012, t. j. 3-ročná objektívna premlčacia doba uplynula dňa 23.08.2015 a pri zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX dňa 06.06.2013, t. j. 3-ročná objektívna premlčacia doba uplynula dňa 06.06.2016. Žaloba žalobkyne bola na súd podaná dňa 01.06.2015. Z uvedeného dôvodu mal súd za to, že právo žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia sa nepremlčalo ani v subjektívnej 2 ročnej a ani v objektívnej 3 ročnej lehote.

51. Žalobkyňa si v konaní uplatnil voči žalovanému aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy bezdôvodného obohatenia. Za prvý deň omeškania žalobkyne s platením dlžnej sumy súd považoval 22.05.2015 (deň nasledujúci po 21.05.2015 - lehota na plnenie určená žalovanému vo výzve zo dňa 18.05.2015).

Nakoľko žalovaný bola ku dňu 22.05.2015 nepochybne v omeškaní vrátením sumy bezdôvodného obohatenia žalobkyni a zmluvy o úvere boli uzavreté dňa 09.11.2011, 19.12.2011 a 23.12.2012, súd s poukazom na ustanovenie § 10c NV č. 87/1995 Z. z. priznal žalovanej okrem dlžnej sumy bezdôvodného obohatenia aj právo na zaplatenie úroku z omeškania v súlade s ustanovením § 3 NV SR č. 87/1995 Z. z. počnúc dňom 22.05.2015 vo výške 8,05 % ročne zo sumy 2.826,- eur do zaplatenia.

52. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

53. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

54. Keďže žalobkyňa mala v konaní plný úspech, súd jej v súlade s § 255 ods. 2 CSP priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. Po právoplatnosti rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania, súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania.

55. Podľa § 232 ods. 2 a 3 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

56. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd v Lučenci, Dr. Herza č. 14, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každá strana v spore dostala jeden rovnopis. Ak strana nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie ja jej trovy.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom,

c) súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom, alebo

d) nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.